

PRODUCTES

Garmin Vivoactive

<http://buy.garmin.com>. Preu: 249 euros

Una curiosa barreja de rellotge intel·ligent i mesurador esportiu. Es comunica amb el nostre telèfon mitjançant l'aplicació Garmin Connect Online, on es dipositen totes les dades. Inclou GPS, i suporta tota mena de notificacions i control de música a distància. Té seguiment d'atletisme, ciclisme i natació, i és compatible amb sensors ANT+. A diferència d'altres models, és prou fi per dur-lo tot el dia a sobre sense nosa. Té una

autonomia de tres setmanes, o de 10 hores en mode GPS. Ah, també compta passes i controla diversos paràmetres del son.

Razer Nabu X

www.razerzone.com. Preu: 60 euros

Polsera intel·ligent, sense artificis tècnics, però molt rigorosa en el registre de dades. I què registra? Doncs el teu progrés físic i les comunicacions.

Disposa d'un acceleròmetre que compta passes, i el seu algoritme calcula distàncies recorregudes, calories consumides, hores de son i minuts d'activitat. Treballa en col·laboració amb les aplicacions Nabu Fitness i Nabu X Utility. Ens avisa amb vibracions i llums

LED. Per cert, si ens donem la mà amb un altre portador de la polsera, podem intercanviar informació de contacte a Facebook i a Twitter.

DINERS COMPTATS

La màquina de repartir diners

Ho vam veure a l'Argentina. Ara ho veiem a Grècia. El *corralito*. La gent fent cua davant una màquina que dispensa una quantitat limitada de diners per persona i dia. A Grècia la xifra és de seixanta euros. Però si a la màquina li manquen bitllets de deu o de vint euros, cal adaptar-s'hi. Si ets estranger, cap problema, sempre que trobis una màquina amb efectiu...

No. Ni la misèria ja no ens deixen administrar. Ara, vas al banc i vols fer una transacció amb un caixer humà, i després d'una bona estona de cua encara et renyen perquè no has fet l'operació a través de la màquina. Que no empenyi! Ah, i si poden, et cobren comissió.

Els bancs sempre han marcat les regles del joc. Però les mecàniques actuals vénen de finals de la dècada del 1960, quan arrenquen dues noves maneres de relacionar-se amb els diners: la targeta de crèdit i el caixer automàtic.

El 27 de juny del 1967 s'inaugurava a Enfield Town, al nord de Londres, el primer caixer automàtic, propietat del Barclays Bank. Es tractava d'un invent de John Shepherd-Barron, de la firma De La Rue. Segons Shepherd-Barron, la idea era dissenyar una màquina dispensadora de xocolata, però que dispensés diners en metàl·lic.

Nou dies després, irrompia un altre caixer automàtic, el Bankomat, de la companyia Metior's Machine. I el 1929 a Suècia apareixia el primer caixer automàtic connectat en xarxa. I encara el 2 de setembre del 1969, a la sucursal de Rockville Centre (Nova York) del Chemical Bank, s'instal·lava el primer caixer automàtic en línia dels Estats Units, el Docuteller, dissenyat per Donald Wetzel. Aquest model serà el que s'imposarà a la resta del món.

No deixa de sorprendre, però, que al diari ABC, en l'edició del 9 de gener del 1969, s'anuncii que en una sucursal de Banco Español de Crédito (actualment

part del Grupo Santander), a Madrid, s'ha instal·lat el primer Bancomat d'Espanya. Per cert, aquest banc ja havia inaugurat, a la seu del Paseo de La Castellana, un autobanc.

Segons explica l'ABC, calia anar al caixer amb una targeta perforada i saber una clau secreta. S'hi inseria la targeta i s'obria una finestreta de seguretat, es teclejava el nombre de bitllets -amb un límit de cinc de mil pessetes- i a continuació la clau personal en un altre teclat. Finalment, s'encenia un llumet verd i els bitllets anaven sortint d'un en un. Un ritual hipnòtic.

Actualment hi ha més caixers automàtics que cabines telefòniques. El més curiós de tots, tal vegada, l'únic que hi ha al Vaticà, amb el menú en llatí. Els diners com a penitència...

